

Mindretals Side ikke mener at kunne gaa med til en Nedlæggelse af Søndre Landsret trods denne Rets uomtvisteligt ringe Antal Sager, har dette ubetingede Standpunkt dog ingenlunde altid været Socialdemokratiets. I Folketingets Forhandlinger for Aaret 1921—22 udtalte Socialdemokratiets daværende Ordfører i Retsplejelovsspørgsmaal, Hr. *Sv. Trier*, sig Sp. 4379—80 bl. a. saaledes:

„Dette Lovforslag gaar ud paa at slaa fast ved Retsplejeloven det, der nu er gældende efter midlertidig Lov, at vi her i Landet har tre Landsretter — en Landsret, hvorunder henhører 163 000 af Befolkningen, en for $1\frac{1}{4}$ Million og en for $1\frac{3}{4}$ Million Mennesker. Saadan vil det blive i det Øjeblik, dette Lovforslag bliver gennemført. Jeg synes, dette grelle Forhold maa gøre, at man et Øjeblik maa tænke sig om, om det nu er rimeligt at gennemføre Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger her. Det er ganske rigtigt, at der i Lovforslagets § 1 er indsat en Bestemmelse om, at der kan henlægges andre Omraader under den 3die Landsret, Søndre Landsret; men Spørgsmaalet maa for det første løses, om det er slaaet fast ved den midlertidige Lov, at vi her i Landet skal have tre Landsretter, eller om det ikke vil være muligt at udvide de bestaaende to Landsretter..... Og jeg mener først og fremmest, at een Ting skal vi gøre, forinden vi lader de paagældende Bestemmelser gaa ind i Retsplejeloven, nemlig slette Kongeaaen som Grænse mellem de sønderjydske Landsdele og det øvrige Danmark. Det har jo været Formaalet hele Tiden, og jeg synes ikke, vi skal have denne Grænse, hverken administrativt eller i anden Henseende. Jeg synes, at forinden vi indfører denne Lov i Retsplejeloven, skal vi have slettet Grænsen ved Kongeaaen, og hvis vi skal beholde en 3die Landsret, skal vi i denne Lov have fastsat denne 3die Landsrets Omraade.“

Mindretallet udtaler i øvrigt til det subsidiaire Underændringsforslag under Nr. 4:

Idet Mindretallet jo fuldt ud kan slutte sig til Underændringsforslaget under Nr. 3, som Mindretallet er Medfor-

slagsstiller til, lægger Mindretallet saa afgørende Vægt paa, at der sker en Aflastning af det Arbejde, der paalægges Landsretterne — hvis Antal foreslaas indskrænket til 2 —, samtidig med, at deres Rejsebeføjelser i Lovforslagets § 4 i høj Grad — og med Rette — udvides, at Mindretallet i Tilfælde af, at Underændringsforslaget under Nr. 3 ikke vedtages, stiller det subsidiaire Underændringsforslag. Dette gaar for det første ud paa, at den økonomiske Grænse mellem borgerlige Underrets- og Landsretssager ubetinget hæves fra 800 til 1 000 Kr., og for det andet medfører det, at Bestemmelsen i Retsplejelovens § 234 L., hvorefter Parterne kan vedtage Underretsbehandling af Landsretssager, udvides saaledes, at der i Sager mellem 1 000 og 2 000 Kr. formodes at foreligge en saadan, stiltiende Vedtagelse, medmindre en af Parterne — Sagsøgeren ved Stævnings Udtagelse til Landsretten; sagsøgte ved Protest 1ste Tægtedag — giver Udtryk for, at der ønskes Landsretsbehandling.

Et *fjerde Mindretal* (Niels Petersen) deltager i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved Lovforslagets 1ste Behandling i Flertalsindstillingen om, at der nu tages endelig Beslutning angaaende Søndre Landsrets Nedlæggelse.

Hvad angaar Lovforslagets § 36, vilde Mindretallet ikke nære afgørende Betænkelse ved i de Tilfælde, hvor Forberedelsen af Landretssager nu sker ved Underretterne, noget at udvide disses Kompetence til ogsaa at paakende saadanne Sager, i hvert Fald ikke naar der gaves Parterne Adgang til at vedtage Landsretsbehandling og der opretholdtes en ubetinget Adgang til Appel til Højesteret for Sager over 800 Kr.

Da Mindretallet imidlertid ikke har fundet tilstrækkelig Tilslutning i Udvalget for sin Opfattelse, har det ikke ment at burde opretholde noget Ændringsforslag herom.

En almindelig Udvidelse af Underretternes Kompetence til at omfatte Sager af en Værdi indtil 2 000 Kr., som efter Lovforslaget, eller indtil 1 500 Kr., som af et